

Primljeno iz ruke-preko pošte, dne 05. 03. 2025.

Predato na poštu-obično, prep., dne 01. 03. 2025.

Pošta ZAGREB u RG58189557 HR

GUGIĆ, KOVAČIĆ & KRIVIĆ

ODVJETNIČKO DRUŠTVO - LAW FIRM

Broj primjeraka 5 priloga

Pristojba Primio:

Posl.br. St-315/2025

307

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

ZAGREB

za

VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

U Zagrebu, 28.02.2025. godine

Predlagatelj: Erste & Steiermarkische bank d.d., Rijeka, Jadranski trg 3a, MBS: 040001037, OIB: 23057039320, IBAN: HR9524020061031262160, zastupaju odvjetnici u Gugić, Kovačić & Krivić – odvjetničko društvo d.o.o., sa sjedištem u Zagrebu, Radnička cesta 52/VII

Dužnik: VITA MIRIS HOTEL d.o.o. za usluge, Zagreb, Martićeva ulica 67, OIB: 16934211786

ŽALBA

5x putem pošte preporučeno
radi nedostupnosti eKomunikacije

Predlagatelja

I Rješenjem prvostupanjskog suda od dana 14.02.2025. godine u predmetu poslovnog broja St-315/2025 (dalje u tekstu: **Rješenje**) odbačen je prijedlog predlagatelja za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom.

Predlagatelj u otvorenom zakonskom roku ulaže žalbu protiv predmetnog Rješenja, pobijajući ga u cijelosti i to zbog bitne povrede odredaba Stečajnog zakona (Narodne novine br. 71/2015, 104/2017, 36/2022, 27/2024; dalje u tekstu: SZ), kao i zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. i st. 2. toč. 11. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022, 114/2022, 155/2023; dalje u tekstu: ZPP), pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava.

II Predlagatelj prvenstveno ističe kako je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredbe čl. 433. Stečajnog zakona i pogrešno je primijenio materijalno pravo prilikom donošenja pobijanog Rješenja kojim je odbacio prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom, kao i bitnu povredu odredaba

parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. te st. 2. toč. 11. Zakona o parničnom postupku, s obzirom na to da rješenje ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, izreka rješenja je nerazumljiva te nema razloga o odlučnim činjenicama, odnosno o odlučnim činjenicama postoji proturječnost između onoga što se u razlozima rješenja navodi o sadržaju isprava i samih tih isprava.

Naime, prvostupanjski sud u pobijanom Rješenju navodi kako je uvidom u aplikaciju eSpis utvrđeno da je predlagatelj dana 04.07.2022. godine protiv istog dužnika podnio prijedlog za otvaranje stečajnog postupka koji postupak se vodi pod brojem St-2001/2022, a koji je pravomoćno okončan. Nadalje, prvostupanjski sud navodi kako je u ovom predmetu prvostupanjski sud rješenjem St-2987/2022 obustavio skraćeni stečajni postupak nad dužnikom, jer je predlagatelj sukladno Oglasu prvostupanjskog suda predložio otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom.

Prvostupanjski sud dalje navodi da je predlagatelj podnio dva istovjetna prijedloga za otvaranje stečajnog postupka nad istim dužnikom u kojima se poziva na istovjetni stečajni razlog (nesposobnost za plaćanje) i ističe istovjetnu osnovu svoje tražbine prema dužniku. Međutim, kako je postupak po ranijem prijedlogu predlagatelja pravomoćno okončan (bez spajanja radi provođenja jedinstvenog postupka u smislu čl. 16. st. 7. SZ-a), to je u cilju ekonomičnosti postupanja i sprječavanja zloupotrebe postupka, u konkretnom slučaju, valjalo primijeniti odredbu čl. 333. st. 2. ZPP-a i prijedlog odbaciti kao nedopušten. U protivnom sud ne bi imao drugih instrumenata onemogućiti zloupotrebu od strane predlagatelja koji bi podnošenjem više istovjetnih prijedloga protiv istog dužnika tražio provođenje nadležnog postupka.

Predlagatelj ističe kako prvostupanjski sud pogrešno izvodi zaključak da sud nema drugih instrumenata onemogućiti navodnu zloupotrebu od strane predlagatelja u slučaju podnošenja više istovjetnih prijedloga protiv istog dužnika radi provođenja stečajnog postupka, jer je SZ-om jasno riješena takva situacija, a rješenje se krije upravo u odredbi čl. 16. st. 7. SZ-a. Navedenom odredbom jasno je propisano *„ako su podnesena dva ili više prijedloga za otvaranje stečajnog postupka, sud će za sve prijedloge provesti jedinstveni postupak i donijeti zajedničku odluku“*.

Slijedom toga, u potpunosti se neosnovano ukazuje obrazloženje prvostupanjskog suda o navodnoj zloupotrebi prava u konkretnom slučaju kao i navodnoj potrebi sprječavanja istog.

Međutim, ukazuje se kako se ovdje ne radi o istovjetnim postupcima, a što je prvostupanjski sud u potpunosti propustio navesti u pobijanom rješenju, pa slijedom toga to u potpunosti propustio uzeti u obzir prilikom donošenja pobijanog Rješenja.

Naime, postupak koji se vodio pod brojem St-2001/2022 pokrenut je na prijedlog ovdje predlagatelja, dok je predmetni postupak pokrenut na zahtjev Financijske agencije. U takvoj situaciji, uopće niti ne može doći do primjene odredbe čl. 16. st. 7. SZ-a odnosno ovdje se ne radi o takvim postupcima za koje bi se mogao provesti jedinstveni postupak, slijedom čega je pobijano Rješenje utemeljeno na pogrešnom pravnom stajalištu čime se pobijano Rješenje ukazuje u potpunosti nezakonitim.

Isto tako, predlagatelj ističe kako je stav iznesen u pobijanom Rješenju u potpunosti neosnovan što potvrđuje i odluka Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl.br. PŽ-1764/2014 od dana 11.03.2014. godine gdje sud u obrazloženju navodi kako: **„Stečajni sudac ne može odbaciti prijedlog**

za otvaranje stečajnog postupka samo zato što ga po njegovom mišljenju predlagatelj zasniva na istim činjenicama i dokazima, kao i ranije podnesen prijedlog“.

Slijedom toga, pobijano Rješenje utemeljeno je na potpuno pogrešnoj primjeni materijalnog prava te je sud protivno odredbama SZ-a primijenio čl. 194. st. 3. ZPP-a, te odbacio prijedlog kao nedopušten, što je u konačnici dovelo do bitne povrede odredaba Stečajnog zakona i odredaba Zakona o parničnom postupku.

III Nadalje, prvostupanjski sud navodi kako se ovdje ne radi o prijedlozima različitih predlagatelja niti sadržajno različitim prijedlozima pa čak niti o prijedlozima koji bi bili istaknuti nakon donošenja odluke o prethodnom, već se radi o tome da predlagatelj, koristeći činjenicu da sud prilikom postupanja u postupku St-2001/22 nije proveo jedinstven postupak čime bi učinak njegove odluke obuhvatio i njegov prijedlog u ovom predmetu (jer su sadržajno identični), sada traži da sud po identičnom prijedlogu nastavi postupati pod drugim poslovnim brojem te navodi kako navedeno nije u skladu s načelom ekonomičnosti postupanja i protivi se čl. 10. st. 1. ZPP-a.

Predlagatelj ukazuje kako čl. 16. st. 7. SZ-a ne radi razliku radi li se o prijedlozima različitih predlagatelja ili različitim prijedlozima, već govori o jedinstvenom provođenju postupaka neovisno o tome tko je predlagatelj ili kakvi su podneseni prijedlozi. Međutim, to je u potpunosti irelevantno, jer je **gornji stav prvostupanjskog suda u potpunosti na zakonu neutemeljen, s obzirom da u konkretnom slučaju nije niti moglo doći do primjene čl. 16. st. 7. SZ-a, već je prvostupanjski sud bio dužan postupati u skladu s odredbama Stečajnog zakona i provesti postupak**, a kako se to niže obrazlaže.

Čl. 430. SZ-a propisano je:

Nakon uvida u sudski registar sud će na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova objaviti oglas koji sadržava:

- podatke za identifikaciju dužnika
- podatak o ukupnom iznosu duga evidentiranog na temelju neizvršenih osnova za plaćanje
- poziv osobama ovlaštenim za zastupanje dužnika po zakonu da u roku od 15 dana od dana objave oglasa podnesu sudu javnobilježnički ovjerenjiv popis imovine i obveza na propisanom obrascu
- poziv vjerovnicima da najkasnije u roku od 45 dana od dostave oglasa predlože otvaranje stečajnoga postupka
- upozorenje o pravnim posljedicama nepodnošenja prijedloga za otvaranje stečajnoga postupka iz članka 431. Stečajnog zakona.

Dakle, predlagatelj je postupio u skladu s jasnom odredbom čl. 430. SZ-a i predložio otvaranje stečajnog postupka sukladno Oglasu prvostupanjskog suda. Stavom iznesenim od strane prvostupanjskog suda u pobijanom Rješenju, sud ukida zakonsko pravo vjerovnicima da postupe u skladu s jasnom odredbom SZ-a da u slučaju kada imaju nepodmireno potraživanje prema dužniku predlože otvaranje stečajnog postupka, smatrajući da takvim postupanjem predlagatelj ide za zloupotrebom prava, pri čemu predlagatelj postupi isključivo i samo u skladu s odredbama SZ-a.

Nadalje, predlagatelj ističe kako je čl. 431. SZ-a propisano: „*ako osobe ovlaštene za zastupanje dužnika po zakonu u roku od 15 dana ne podnesu popis imovine i obveza dužnika ili ako iz toga popisa proizlazi da dužnik ima imovinu koja nije dostatna za namirenje predviđenih troškova stečajnog postupka te ako u*

roku od 45 dana nijedan vjerovnik ne predloži otvaranje stečajnog postupka i ne predujmi sredstva za namirenje troškova postupka, smatrat će se da je dužnik nesposoban za plaćanje" te će u tom slučaju „sud po službenoj dužnosti donijeti rješenje o otvaranju i zaključenju skraćenog stečajnog postupka“.

Potom, čl. 433. SZ-a propisuje: „ako nisu ispunjene pretpostavke za istodobno otvaranje i zaključenje skraćenog stečajnog postupka u smislu odredbe čl. 431. SZ-a, sud će obustaviti skraćeni stečajni postupak i odgovarajućom primjenom općih odredbi stečajnog postupka SZ-a donijeti rješenje o pokretanju prethodnog postupka odnosno otvaranju stečajnog postupka“.

Dakle, prvostupanjski sud je sukladno odredbama SZ-a u pogledu skraćenog stečajnog postupka, bio dužan i morao postupiti u skladu s gore citiranom odredbom čl. 433. SZ-a, a što je propustio učiniti, već je potpuno neutemeljeno i pravno pogrešno donio pobijano Rješenje.

K tome se ističe da kod stečajnog dužnika postoji stečajni razlog nesposobnosti za plaćanje. Da je dužnik nesposoban za plaćanje nesporno i jasno proizlazi i iz samog zahtjeva kojeg je prvostupanjskom sudu podnijela Financijska agencija, dok iz Očevidnika redosljeda osnova za plaćanje jasno proizlazi kako pored predlagatelja i drugi vjerovnici imaju nepodmirene tražbine prema dužniku. Pa je tim više jasno da su ispunjene sve pretpostavke za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom, sve u smislu čl. 433. i čl. 5. u svezi s čl. 6. SZ-a. **Predlagatelj ističe kako je sud, u situaciji kada utvrdi da postoji koji od stečajnih razloga, dužan sukladno odredbama Stečajnog zakona otvoriti stečajni postupak. Protivno je odredbama i svrsi Stečajnog zakona da bi društvo koje očito nije likvidno odnosno koje je nesposobno za plaćanje i dalje egzistiralo.** Stoga je pobijano Rješenje nezakonito i zbog prednje navedenog, jer je prvostupanjski sud bio dužan donijeti rješenje o otvaranju stečajnog postupka nad stečajnim dužnikom radi nesposobnosti za plaćanje.

Slijedom toga, prvostupanjski sud počinio je bitnu povredu odredaba Stečajnog zakona te je pogrešno primijenio materijalno pravo, što je dovelo do pogrešne i na zakonu neutemeljene odluke.

IV Nastavno na rečeno u točki III ove žalbe, u slučaju kada bi se izneseno stajalište prvostupanjskog suda u pobijanom Rješenju prihvatilo, (i) a imajući u vidu da je pobijanim rješenjem prvostupanjski sud odbacio prijedlog predlagatelja, (ii) što bi značilo da prijedlog predlagatelja za otvaranje stečajnog postupka u smislu odredbe čl. 430. SZ-a ne egzistira, (iii) sud bi pravno-logičkim razmišljanjem, trebao primijeniti odredbu čl. 431. SZ-a, kojom je propisano „ako u roku od 45 dana nijedan vjerovnik ne predloži otvaranje stečajnog postupka i ne predujmi sredstva za namirenje troškova postupka, smatrat će se da je dužnik nesposoban za plaćanje" te bi u tom slučaju sud trebao „po službenoj dužnosti donijeti rješenje o otvaranju i zaključenju skraćenog stečajnog postupka“.

Dakle, sud bi trebao donijeti rješenje o istodobnom otvaranju i zaključenju stečajnog postupka nad dužnikom. No, obzirom da dužnik ima nekretninu u svom vlasništvu, morao bi se provesti postupak naknadno pronađene imovine što za posljedicu automatski ima upis stečajne mase u sudski registar. Pa bi se u postupku naknadno pronađene imovine, radi namirenja vjerovnika prodavala nekretnina u vlasništvu dužnika.

Slijedom toga, razvidno je da je prvostupanjsko Rješenje i stajalište prvostupanjskog suda u potpunosti na zakonu neosnovano i pravno-logički neutemeljeno, te je sud ispravno, a sukladno jasnim odredbama Stečajnog zakona trebao donijeti rješenje o otvaranju stečajnog postupka sve u skladu s čl. 433. SZ-a.

V Slijedom svega navedenog, s obzirom da prvostupanjski sud ne može odbaciti prijedlog za otvaranje stečajnog postupka samo zato što ga po njegovom mišljenju predlagatelj zasniva na istim

činjenicama i dokazima, kao i ranije podnesen prijedlog te s obzirom da je u slučaju obustave skraćenog stečajnog postupka, čl. 433. SZ-a jasno propisano daljnje postupanje suda, te uvažavajući da kod dužnika postoji stečajni razlog nesposobnosti za plaćanje, predlagatelj predlaže drugostupanjskom sudu usvojiti žalbu i preinačiti prvostupanjsko rješenje na način da drugostupanjski sud donese rješenje o otvaranju stečajnog postupka nad dužnikom VITA MIRIS HOTEL d.o.o. za usluge, Zagreb, Martićeva ulica 67, OIB: 16934211786, podredno predlaže se drugostupanjskom sudu usvojiti žalbu i ukinuti pobijano Rješenje te predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

Erste&Steiermärkische Bank d.d.,
zastupano po

Trošak:
sastav žalbe 20.000,00 EUR
+ PDV 5.000,00 EUR

UKUPNO: 25.000,00 EUR
+ sudska pristojba

GUGIĆ, KOVAČIĆ & KRIVIĆ
ODVJETNIČKO DRUŠTVO d.o.o.
ZAGREB, RADNIČKA CESTA 52
ODVJETNIK
DAMJAN KRIVIĆ

GUGIĆ, KOVAČIĆ & KRIVIĆ
ODVJETNIČKO DRUŠTVO d.o.o.
Zagreb, Radnička cesta 52